

ΑΝ ΚΑΤΙ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ξεκάθαρα θετικά με την κατάσταση που βρίσκεται το Εργατικό Κόμμα, είναι η αμχανία του να διαμορφώσει μια πολιτική που να αντέχει στο χρόνο. Και θα αντέχει στο χρόνο αν επιστρέψει στις ρίζες της πολιτικής του. Πριν προχωρήσουμε σε ορισμένες αναγκαίες από ότι φαίνεται αποσαφηνίσεις να αναφέρουμε και την τελευταία δημοσκόπηση που είδε το φως της δημοσιότητας πρόσφατα. Σε αυτή τη δημοσκόπηση το Εργατικό Κόμμα σημειώνει πτώση ρεκόρ σε ότι αφορά τη δημοτικότητα του. Και αυτό όχι γιατί η Τζούλια Γκίλαρντ έκανε κάτι άσχημο ή ο Τόνι Άμποτ κάτι θετικό, αλλά γιατί το Εργατικό Κόμμα με τις δραστηκές περικοπές στις Δημόσιες δαπάνες για έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό ξέφυγε από τις ρίζες της πολιτικής του, που δεν είναι άλλες από τις ανάγκες του απλού πολίτη.

Η ΑΛΛΑΧΙΑ της Τζούλια Γκίλαρντ σε θέματα που αφορούν την καθημερινότητα των πολιτών κάνει κακό όχι μόνο στο Κόμμα της αλλά και στην πολιτική των ιδεών γενικότερα. Γιατί σε μια εποχή που στην κυριολεξία οι ιδέες ψυχορραγούν και οι πολιτικές στρατηγικές είναι ανύπαρκτες, όταν η Ηγέτης τους υποτίθεται «Αριστεράς» δεν αρθρώνει πολιτικό λόγο τότε δίνει την ευκαιρία σε αστέρες τύπου Τόνι Άμποτ να έρχονται στην επιφάνεια και να διεκδικούν την αλήθεια των λόγων τους. Και μην είστε αφελείς. Ο Τόνι Άμποτ έχει καταλάβει πολύ καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο πολιτικό ότι στην εποχή μας δεν έχει μείνει τίποτε όρθιο. Επικρατεί μια πολιτική σούπα στην οποία όπως είναι φυσικό επιπλέουν οι φελοί. Η σύνθετη σκέψη και η κριτική θεωρούνται πως ως υπερβολικές και όλοι και όλα συγκλίνουν προς το κέντρο. Ουδείς πλέον μπορεί να καταλάβει ποιος είναι Αριστερός και ποιος είναι Δεξιός, ποιος είναι Κυβέρνηση και ποιος Αντιπολίτευση. Πράγματι τα όρια της πολιτικής της Τζούλια Γκίλαρντ και της πολιτικής του Τόνι Άμποτ είναι δυσδιάκριτα, αν όχι αόρατα.

ΜΕΤΑ από όλα αυτά, είναι φυσικό να αναρω-

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Επιτακτική αλλαγή πλεύσης

τιούνται όλοι. Τι συμβαίνει στο Εργατικό Κόμμα, Μήπως πραγματικά το Εργατικό Κόμμα έχει μείνει πίσω σε εποχές περασμένες και δεν έχει να προσφέρει τίποτα το καινούργιο στην αυστραλιανή κοινωνία, Μήπως θα πρέπει να γεννηθεί ένα νέο Κόμμα, σύγχρονο, που να απαντάει στα ερωτήματα των καιρών; Γιατί για να γίνει και πάλι το Εργατικό Κόμμα ηγετική δύναμη και η ιδεολογία στην κοινωνία που ζει, πρέπει να έχει πρόγραμμα και στρατηγική. Η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός. Δεν περιμένει κανείς από το Εργατικό Κόμμα να διαχειριστεί απλώς τα προβλήματα της χώρας. Χρειάζονται πειστικές απαντήσεις στο πρόβλημα των Αστέγων, της Υγείας, της Παιδείας και τόσων άλλων. Και η αλήθεια είναι ότι ενώ η κυβέρνηση της Καμπέρας δίνει απλόχερα Οικονομική Βοήθεια σε άλλες χώρες την ίδια

στιγμή στην πλουσιόδολλη Αυστραλία 150 χιλιάδες άστεγοι κοιμούνται στους δρόμους της χώρας, ορισμένα από τα μεγαλύτερα Νοσοκομεία προσπαθούν απεγνωσμένα να κρατηθούν στη ζωή λόγω ανεπάρκειας επικουρηγήσεων ενώ η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση έχει ημερομηνία λήξης αφού όπως μας λένε αξιωματούχοι της Εκπαίδευσης μετατρέπεται αργά αλλά σταθερά σε προνόμιο των πλουσίων.

Η ΦΤΩΧΕΙΑ άρχισε να κάνει δειλά αλλά σταθερά και την εμφάνισή της στην πλουσιόδολλη Αυστραλία. Η τελευταία Έκθεση Κοινωνικής Προσμέτρησης στην Αυστραλία, ζωγραφίζει με μελανά χρώματα την Κοινωνική Ανισότητα στη χώρα και αποκαλύπτει ότι μεγαλώνει συνεχώς το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς. Η Έκθεση τονίζει ότι σήμερα περισσότερο

από κάθε άλλη χρονιά, τα άτομα που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα, πολύ δύσκολα μπορούν να τα ξεπεράσουν και να ανορθώσουν και πάλι το αναστημά τους. Σύμφωνα με μελέτες της Φιλανθρωπικής Οργάνωσης Sydney City Mission περίπου οι μισές αυστραλιανές οικογένειες βρίσκονται στο όριο της φτώχειας. Αυτά όχι σε κάποια Αφρικανική χώρα, όχι σε κάποια Τριτοκοσμική χώρα της Ασίας, αλλά στην Αυστραλία του μεγέθους της Ευρώπης με τα 23 περίπου μόνο εκατομμύρια κατοίκους. Στη χώρα -Ηπειρο με τον ελάχιστο πληθυσμό και τα τεράστια πλούτη! Κάτι δεν πάει καλά!

ΟΦΕΙΛΟΥΝ να συνειδητοποιήσουν οι κυβερνώντες τούτη τη χώρα, ότι η μεγάλη στρατιά των φτωχών δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας προσωπικής αδυναμίας κάποιων ανθρώπων να ανταπεξέλθουν στα προβλήματα της καθημερινότητας. Υπεύθυνες για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται είναι οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν από τις εκάστοτε κυβερνήσεις Πολιτικές και Ομοσπονδιακές. Θα πρέπει η σημερινή κυβέρνηση του Εργατικού Κόμματος μετά την Παγκόσμια Οικονομική Κρίση να καταλάβει ότι η αγορά και οι νόμοι της δεν είναι παντοδύναμες. Οι κυβερνήσεις έχουν περιθώρια δράσης. Το Εθνικό κράτος παραμένει το μοναδικό εργαλείο για την κατανομή του πλούτου με κριτήρια όμως που δεν σχετίζονται με το κέρδος. Είναι καιρός ορισμένοι να ξαναθυμηθούν ότι κύριος στόχος για την ευημερία μιας κοινωνίας δεν είναι ο Εθνικός πλούτος αλλά η Ευημερία των Πολιτών και η Κοινωνική Δικαιοσύνη. Αυτό φυσικά ήταν πολύ δύσκολο για τις κυβερνήσεις των Φιλελευθέρων να το καταλάβουν, αλλά πιστεύουμε ότι η Ομοσπονδιακή Πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ έχει διαφορετική άποψη. Είναι καιρός το Εργατικό Κόμμα να επιστρέψει στις ρίζες της πολιτικής του που δεν είναι άλλες από τις ανάγκες του απλού πολίτη. Αυτά θέλαμε να προτείνουμε στο Εργατικό Κόμμα, με τον καιρό θα ξαναεπανεφέρουμε στο θέμα.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's will cater for birthdays, corporate functions, christenings and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555